

Na podlagi prvega odstavka 408. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15) in za izvajanje 4. člena Uredbe (EU) št. 994/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Direktive Sveta 2004/67/ES (UL L št. 295 z dne 12. 11. 2010, str. 1) Agencija za energijo izdaja

AKT O SPREMEMBAH AKTA O PREVENTIVNEM NAČRTU UKREPOV PRI OSKRBI Z ZEMELJSKIM PLINOM

1. člen

V Aktu o preventivnem načrtu ukrepov pri oskrbi z zemeljskim plinom (Uradni list RS, št. 2/15) se Priloga 1 nadomesti z novo Prilogo 1, ki je priloga in sestavni del tega akta.

2. člen

Priloga 3 se nadomesti z novo Prilogo 3, ki je priloga in sestavni del tega akta.

3. člen

Ta akt začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 39-12/2016-11/235

Maribor, dne 31. januarja 2017

EVA 2016-2430-0098

Predsednica sveta
Agencije za energijo
Ivana Nedižavec Korada l.r.

Priloga 1: Rezultati ocene tveganja in ocena razvoja doseganja infrastrukturnega standarda

Priloga 3: Informacije o obstoječih in prihodnjih medsebojnih povezavah, vključno s tistimi, ki omogočajo dostop do plinskega omrežja Evropske unije, čezmejnih pretokih, čezmejnem dostopu do skladišč in fizični zmogljivosti za prenos plina v obe smeri, zlasti v izrednih razmerah

Priloga 1: Rezultati ocene tveganja in ocena razvoja doseganja infrastrukturnega standarda

1. Rezultati ocene tveganja

1.1 Opis in uporaba metode za analizo scenarijev

Končni cilj analize tveganj ogroženosti oskrbe odjemalcev zemeljskega plina je ocena verjetnosti odpovedi posameznega obravnavanega dela prenosnega plinovodnega sistema zaradi nastopa posameznega izvora tveganja in ocena posledic oziroma vpliva dogodka na zmanjšanje oskrbe, ki je v precejšnji meri odvisna od upoštevanih predpostavk v postavitvi posameznega scenarija odpovedi.

Najprej so se identificirali in podrobneje analizirali izvori tveganj po posameznih skupinah oziroma kategorijah. Za vsak izvor tveganja je ocenjena verjetnost nastopa pojava tveganja v posamezni regiji ter verjetnost in stopnja ogroženosti dela plinovodnega sistema, na katerega vpliva izvor tveganja. Pri oceni verjetnosti nastopa tveganj in oceni verjetnosti ogroženosti sistema zaradi posameznih izvorov tveganj so za podlago služili različni statistični podatki in druge razpoložljive baze podatkov. Kjer podatki niso bili na razpolago, so bile ocene izdelane na podlagi strokovne presoje.

Za končno oceno ogroženosti oskrbe odjemalcev z zemeljskim plinom zaradi nastopa posameznega vira tveganja so bili za vsak posamezni del obravnavanega plinovodnega sistema izdelani scenariji motenj v oskrbi porabnikov. Za vsak scenarij, v katerega lahko privede nastop različnih izvorov tveganj, je izračunana zmanjšana sposobnost oskrbe odjemalcev z zemeljskim plinom zaradi nastopa scenarija.

Kot končni rezultat analize je za vsak posamezni del obravnavanega plinovodnega sistema ocena verjetnosti nastopa različnih možnih izvorov tveganj povezana s scenariji ogroženosti oskrbe, v katere lahko vodijo njihovi pojavi.

1.2 Priprava scenarijev in vhodnih podatkov za analizo možnih motenj v oskrbi z zemeljskim plinom

Za oceno ogroženosti oskrbe odjemalcev s plinom zaradi nastopa posameznega vira tveganja so bili za vsak posamezni del obravnavanega plinovodnega sistema izdelani scenariji motenj v oskrbi porabnikov, in sicer:

- scenariji izjemno velikega povpraševanja;
- popolna prekinitev vzhodnih dobavnih virov;
- popolna prekinitev zahodnih dobavnih virov;
- izpad glavnih prenosnih infrastruktur (prenosni plinovodi in pripadajoči objekti);
- izpad skladišč;
- različne nadomestne pogodbe;
- prekinitev oskrbe s strani dobaviteljev iz tretjih držav.

Izdelanih je bilo 34 različnih scenarijev možnih motenj v oskrbi s plinom, v katere lahko privedejo nastopi različnih pojavov tveganj po posameznih delih

obravnavanega prenosnega sistema. Scenariji so večinoma izdelani za najhujšo posledico, ki se predvidoma lahko pojavi, in sicer za okvaro ali poškodbo, ki povzroči popolno prekinitev pretoka za en teden v času največje konice.

Prikazi so se izdelali na podlagi izvedene analize ocene verjetnosti nastopa izvora tveganja, ocenjene verjetnosti vpliva izvora tveganja na ogroženost posameznih delov plinovodnega sistema, ocenjene verjetnosti nastopa poškodbe dela sistema ter izvedenih scenarijev ogroženosti oskrbe v odvisnosti od različnih variant glede dobavnih virov.

Vpliv oziroma posledice scenarija odpovedi in motnja v oskrbi porabnikov zemeljskega plina so razdeljeni glede na stopnjo in vrsto ogroženih porabnikov zemeljskega plina:

- manjše posledice, ki jih je mogoče obvladati z enostavnejšimi ukrepi (npr. prekinljiv odjem). Motena je oskrba dela industrijskih porabnikov;
- posledice, ki poslabšajo pogoje za oskrbo do te mere, da je treba poseči po različnih izrednih ukrepih, da se zagotovi nujna oskrba vsaj zaščiteneh odjemalcev zemeljskega plina. Motena je oskrba industrijskih porabnikov in dela široke potrošnje;
- zelo resne posledice, ki povzročijo tudi izpad oskrbe dela zaščiteneh odjemalcev zemeljskega plina.

Ogroženost oskrbe v posameznem obravnavanem scenariju je odvisna od verjetnosti pojava obravnavanega izvora tveganja in posledic, ki jih ta pojav lahko povzroči na posameznem delu sistema.

Dobljeni rezultati so se prikazali s pomočjo matrike tveganj, sestavljene iz zelenega polja, ki predstavlja področje nizkega tveganja, in rdečega polja, ki predstavlja področje visokega tveganja. Vmesno rumeno prehodno območje je območje zmerne tveganja.

Navpična os diagrama prikazuje oceno verjetnosti nastopa motnje po posameznih obravnavanih scenarijih od manjše do večje. Vodoravna os diagrama prikazuje oceno velikosti posledic, ki jih lahko povzroči motnja po vsakem izmed obravnavanih scenarijev, ki so bile izračunane v fazi priprave scenarijev. Barve pomenijo ogroženost oskrbe odjemalcev v kombinaciji verjetnosti nastopa motnje in velikosti vpliva.

S preventivnimi ukrepi je treba vplivati na čim večje zmanjšanje vplivov in verjetnosti pojava tistih izvorov tveganj, ki povzročajo največjo ogroženost za oskrbo odjemalcev, kar pomeni, da padejo v rdeča polja.

Del prenosnega plinovodnega sistema					
Verjetnost motnje ↑	Večja	srednja ogroženost	srednja ogroženost	večja ogroženost	večja ogroženost
		srednja ogroženost	srednja ogroženost	srednja ogroženost	večja ogroženost
		manjša ogroženost	srednja ogroženost	srednja ogroženost	večja ogroženost
		manjša ogroženost	manjša ogroženost	srednja ogroženost	srednja ogroženost
	Manjša	manjša ogroženost	manjša ogroženost	manjša ogroženost	srednja ogroženost
Posledice (industrija, del široke potrošnje)					zelo resne posledice (zaščiteni odjem)
Manjši					Večji
Vpliv na oskrbo					

Slika 1: Prikaz matrike tveganj, s pomočjo katere se je vizualizirala verjetnost pojava motnje

Izdelanih je bilo 34 različnih scenarijev. Pri pripravi scenarijev za analizo stopnje ogroženosti oskrbe odjemalcev plina so bili upoštevani vhodni podatki in predpostavke v različnih medsebojnih kombinacijah: scenariji izjemno velikega povpraševanja, popolna prekinitev vzhodnih dobavnih virov, popolna prekinitev zahodnih dobavnih virov, izpad glavnih prenosnih infrastruktur, različne nadomestne pogodbe in prekinitev oskrbe s strani dobaviteljev iz tretjih držav. Scenariji so bili večinoma izdelani za najhujšo posledico, ki se predvidoma lahko pojavi, in sicer za okvaro ali poškodbo, ki povzroči popolno prekinitev pretoka za en teden v času največje konice.

Analiziranih je bilo 122 primerov, med katerimi je bilo 9 takšnih, ki so v matriki tveganja v rdečem polju. Ti pojavi zahtevajo posebno proučitev in primerno obravnavo z določitvijo preventivnih ukrepov, ki bodo zmanjšali stopnjo tveganja. Ostale pojave tveganja, ki so zasedli področje nizkega in zmerne tveganja, bo treba spremljati in ponovno upoštevati pri posodobljeni oceni tveganja.

1.3 Zaščiteni odjemalci in njihova poraba

1.3.1 Zaščiteni odjemalci zemeljskega plina

Energetski zakon (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15, v nadaljevanju EZ-1) v 168. členu kot zaščiteni odjemalce zemeljskega plina poleg gospodinjskih odjemalcev,

ki so priključeni na distribucijski sistem, opredeljuje tudi osnovne socialne službe, ki so priključene na distribucijski ali prenosni sistem.

Skladno z EZ-1 so osnovne socialne službe iz prejšnjega odstavka izvajalci:

- zdravstvene dejavnosti, vključno z rehabilitacijo in nego;
- vzgojno-varstvene dejavnosti;
- izobraževalne dejavnosti, vključno z dijaškimi in študentskimi domovi ter univerzitetnimi knjižnicami;
- socialnovarstvene dejavnosti.

Daljinski sistemi, kjer se proizvaja toplota iz zemeljskega plina in preko toplovodnih distribucijskih sistemov oskrbuje gospodinjke porabnike s toploto za ogrevanje stanovanj, niso vključeni med zaščitene odjemalce.

Skupna poraba zemeljskega plina v Sloveniji je v letu 2015 znašala 825 mio Sm³. Poraba zaščitene odjemalcev je na podlagi izvedene ankete pri distributerjih znašala nekaj manj kot 137 mio Sm³, kar pomeni približno 16,6-odstotni delež v skupni letni porabi.

Razdelitev porabe zaščitene odjemalcev po skupinah je v letu 2015 bila naslednja:

Vrsta zaščitene odjemalca	Število	Poraba (Sm³/leto)	Delež
Gospodinski odjemalci	126.577	105.979.560	77,6 %
Izvajalci zdravstvene dejavnosti	309	5.864.556	4,3 %
Izvajalci vzgojno-varstvene dejavnosti	248	4.053.735	3,0 %
Izvajalci izobraževalne dejavnosti	634	12.521.650	9,2 %
Izvajalci socialnovarstvene dejavnosti	283	8.194.782	6,0 %
Skupaj zaščitene odjemalci	128.051	136.614.284	100 %

Za zanesljivost oskrbe v najhladnejših dnevih in analizo tveganj ogroženosti oskrbe odjemalcev zemeljskega plina je pomembna tudi dnevna potreba po zemeljskem plinu v tem obdobju. Delež povprečne dnevne porabe plina v sedmih najhladnejših dnevih v preteklem letu zaščitene odjema v primerjavi s celotno porabo znaša približno 23 %.

1.3.2 Odjemalci toplote iz sistemov daljinskega ogrevanja, kjer je primarni energent zemeljski plin

Odjemalci toplote iz daljinskih sistemov, kjer se za proizvodnjo toplote kot primarni energent uporablja zemeljski plin, po EZ-1 niso vključeni v zaščitene odjem.

Ti odjemalci so posredni porabniki zemeljskega plina in so ob pomanjkanju enako prizadeti kot neposredni odjemalci plina. Pri gospodinjstvih in osnovnih socialnih službah sta v obeh primerih toplota in večina zemeljskega plina uporabljena za potrebe ogrevanja bivalnih prostorov.

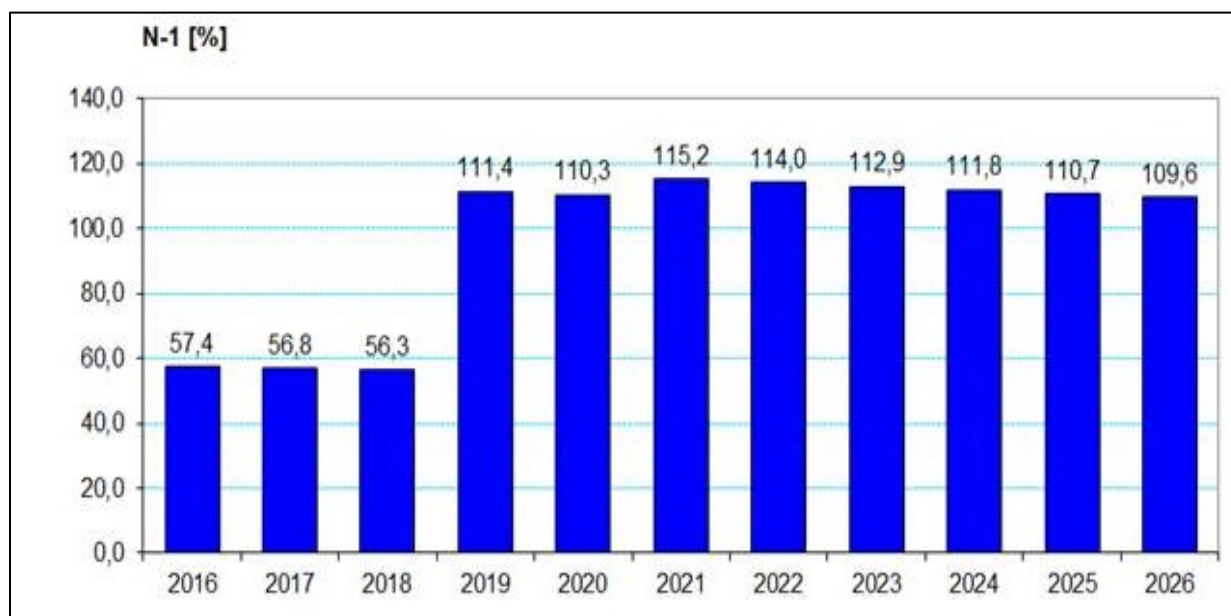
Po podatkih Agencije za energijo je poraba zemeljskega plina za proizvodnjo toplote v sistemih daljinskega ogrevanja leta 2015 znašala približno 52 mio Sm³. To je približno 6,3 % v skupni letni porabi plina v Sloveniji.

Za isti namen porabe plina (tj. za ogrevanje) bi bilo ob morebitnem pomanjkanju plina zaradi enakih posledic smiselno uvrstiti v zaščiteni odjem tudi naprave za daljinsko ogrevanje, ki dobavljajo toploto gospodinjiskim odjemalcem in osnovnim socialnim službam, ki nimajo drugega nadomestnega goriva.

2. Ocena razvoja doseganja infrastrukturnega standarda

Preverjeno je bilo izpolnjevanje infrastrukturnega kriterija N-1, ki določa, da mora biti na obravnavanem geografskem območju v primeru prekinitve na posamezni največji plinski infrastrukturi na razpolago zadostna tehnična zmogljivost za zadostitev celotnega dnevnega povpraševanja po plinu, tudi v primeru izjemno velikega povpraševanja po plinu (koničnega odjema).

Operater prenosnega sistema družba PLINOVODI d.o.o. (v nadaljevanju operater prenosnega sistema) je na podlagi analize predvidenih infrastrukturnih projektov ocenil potek infrastrukturnega kriterija N-1 v prihodnjih desetih letih (predviden razvoj povezovalnih točk Rogatec (SI/CRO) in Pince (SI/HU)).

Slika 2: Ocena razvoja infrastrukturnega standarda N-1 za slovensko plinovodno omrežje v odstotkih

Pri izračunu infrastrukturnega kriterija je v analizi spremenjena obravnava prenosnih zmogljivosti na povezovalnih točkah. V prejšnji analizi so bile zmogljivosti določene upoštevaje tudi ukrepe v sili, ki jih v primeru kriznega stanja

lahko izvede operater prenosnega sistema, v letošnji analizi pa so kot zmogljivosti uporabljene samo tehnične zmogljivosti povezovalnih točk, ki jih operater prenosnega sistema lahko ponudi v zakup kot zagotovljene zmogljivosti. Vrednosti infrastrukturnega kriterija zato potekajo nižje kot v prejšnji analizi.

Operater prenosnega sistema ocenjuje, da bo v daljšem obdobju lahko zagotovil razvoj infrastrukturnega kriterija N-1 za slovenski prenosni sistem na način, da bo le-ta dosegel zahtevano raven 100 %.

Družba PLINOVODI d.o.o. bo kot operater prenosnega sistema zahteve tega kriterija lahko dolgoročno obvladovala:

- z dodatno povezavo slovenskega prenosnega sistema s sosednjimi sistemi, ki bi bila lahko izvedena v okviru projekta povezave z Madžarsko, povezave s Hrvaško ali katerega izmed projektov utekočinjenega zemeljskega plina;
- s povečevanjem prenosnih zmogljivosti iz smeri Italije preko primopredajne točke Gorica/Šempeter, v koordinaciji z italijanskim sistemskim operaterjem in s potrebnimi nadgradnjami v domačem prenosnem sistemu (MMPR Šempeter, KP Ajdovščina).

Pri iskanju možnih rešitev je treba upoštevati, da povečevanje prenosne zmogljivosti iz Republike Avstrije preko primopredajne točke Murfeld/Ceršak ne more doprinesti k izboljšanju infrastrukturnega kriterija N-1, ker je prenosna zmogljivost v tej prenosni smeri hkrati tudi zmogljivost največje infrastrukture slovenskega prenosnega sistema.

Na razvoj infrastrukturnega kriterija N-1 bo v prihodnjih letih močno vplival tudi razvoj konične obremenitve sistema, ki ga kriterij definira kot celotno dnevno povpraševanje po plinu na dan izjemno velikega povpraševanja po plinu. Razvoj konične obremenitve v Sloveniji bo odvisen od števila novih plinskih elektrarn in statusa prekinljivosti njihovih dobavnih pogodb, kar je trenutno oboje težko zanesljivo napovedati za obdobje naslednjih 10 let. Pri oceni vpliva razvoja konične obremenitve na infrastrukturni kriterij N-1 je bilo upoštevano, da bo konična obremenitev sistema v prihodnjih letih naraščala zaradi širjenja široke potrošnje tudi če ne bo novih plinskih elektrarn.

Operater prenosnega sistema je na podlagi analize predvidenih infrastrukturnih projektov ocenil, da se bo infrastrukturni standard N-1 v prihodnjih treh letih gibal med 56 % in 57 %. V daljšem obdobju operater prenosnega sistema ocenjuje, da lahko zagotovi razvoj infrastrukturnega standarda N-1 za slovensko plinovodno omrežje tako, da bo le-ta dosegel zahtevano minimalno raven 100 %.

Priloga 3: Informacije o obstoječih in prihodnjih medsebojnih povezavah, vključno s tistimi, ki omogočajo dostop do plinskega omrežja Evropske unije, čezmejnih pretokih, čezmejnem dostopu do skladišč in fizični zmogljivosti za prenos plina v obe smeri, zlasti v izrednih razmerah

1. Čezmejne zmogljivosti plinovodnega omrežja

Preko mejnih povezovalnih točk je slovenski prenosni plinovodni sistem povezan s prenosnimi plinovodnimi sistemi sosednjih držav, ki so v upravljanju različnih operaterjev prenosnih sistemov. Obstoječe mejne povezave slovenskega operaterja prenosnega sistema družbe PLINOVODI d.o.o. (v nadaljevanju operater prenosnega sistema) so z:

- avstrijskim operaterjem prenosnega sistema Gas Connect Austria na mejni povezovalni točki Ceršak,
- italijanskim operaterjem prenosnega sistema Snam Rete Gas na mejni povezovalni točki Šempeter in
- hrvaškim operaterjem prenosnega sistema Plinacro na mejni povezovalni točki Rogatec.

Z uvedbo načina zakupa prenosnih zmogljivosti po modelu vstopno-izstopnih točk je zainteresiranim uporabnikom sistema omogočen ločen in neodvisen zakup prenosnih zmogljivosti na vsaki posamezni mejni povezovalni točki. Z zakupom tako mejne vstopne točke v slovenski prenosni plinovodni sistem kot tudi zakupom mejne izstopne točke lahko zainteresirani uporabniki sistema izvajajo čezmejni prenos zemeljskega plina z območja druge države čez ozemlje Slovenije v tretjo državo, kar omogoča in pospešuje vzpostavitev in delovanje notranjega trga Skupnosti. Zakupi prenosnih zmogljivosti na mejnih povezovalnih točkah se od 1. 11. 2014 izvajajo prek skupne spletne rezervacijske platforme PRISMA po principu dražb v skladu z Uredbo (EU) št. 984/2013.

Prenosne zmogljivosti na mejnih točkah, ki predstavljajo vstop v Slovenijo oziroma slovenski trg s plinom v letu 2015, so razvidne iz spodnje tabele.

Mejna točka	Tehnična zmogljivost 1. 1. 2015 [MWh/dan]
Ceršak – vstop	138.413
Rogatec - izstop	67.925
Šempeter - vstop	28.195
Šempeter - izstop	25.632

Tabela 1: Vrednosti prenosnih zmogljivosti na mejnih točkah

Pri scenarijih, ki predvidevajo maksimalno obremenitev prenosne zmogljivosti preko primopredajne točke Murfeld/Ceršak, je treba upoštevati dejstvo, da ima Slovenija vse skladiščne zmogljivosti lahko zakupljene le zunaj meja in da je pomemben del skladiščnih zmogljivosti zakupljen v Avstriji. Zakup skladiščnih

zmogljivosti se bo zaradi naraščanja konic odjema še naprej povečeval. Dejstvo je tudi, da je zaradi komercialnih razlogov vzhodna dobavna smer preko točke Murfeld/Ceršak zelo zanimiva za vse dobavitelje.

V okviru nadgradnje plinovodnega sistema operaterja prenosnega sistema je bilo odpravljeno ozko grlo na področju segmenta M1 in zagotovljena dodatna prenosna zmogljivost iz vzhodne dobavne smeri tako za domače porabnike kot za prenos - tranzit v smeri Italije. V obeh primerih prenosa je tako odpravljeno ozko grlo tudi na področju prenosnega plinovoda M2. Ta plinovodni segment je namreč v času konic že obratoval popolnoma obremenjen. Z izgradnjo prenosnega plinovoda M2/1 iz vzhodne dobavne smeri je tako mogoče zagotoviti prenosne zmogljivosti za vse predvidene dodatne termoenergetske objekte.

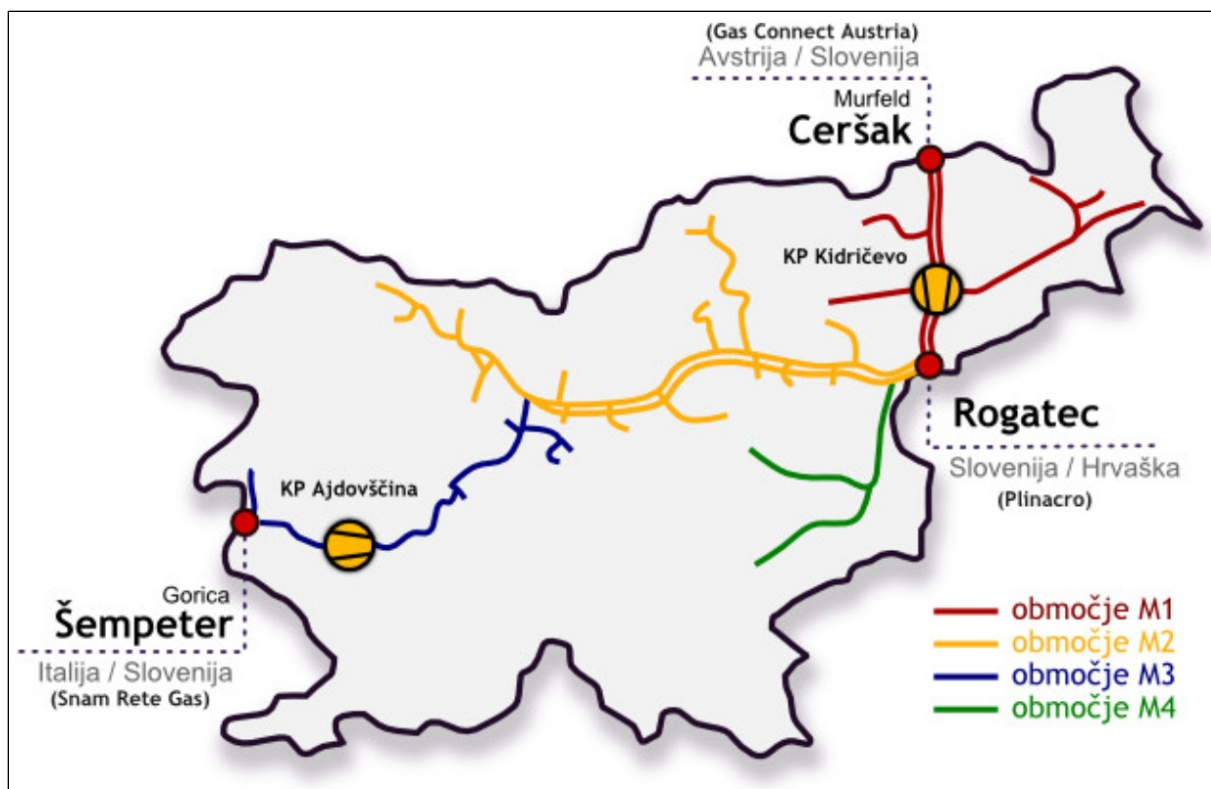
Izdelana je bila študija izvedljivosti povezave z Madžarsko, kjer je predvidena dodatna prenosna zmogljivost iz smeri Madžarske proti osrednji Sloveniji (do 150.000 Sm³/h), ki bi bila poleg obstoječe dobavne smeri preko vzhodne točke Murfeld/Ceršak tudi vezana na izrabo zmogljivosti novih prenosnih plinovodov M1/1 in M2/1.

Z dodatno zmogljivostjo novih prenosnih plinovodov bodo bistveno izboljšane tudi možnosti za tlačno stabilizacijo sistema v času konic, kar bo bistven prispevek tudi s stališča zagotavljanja varnega obratovanja sistema.

Smer	Obstoječa ponudba		Predvidena ponudba
Avstrija --> Hrvaška	Da		Da
Avstrija --> Italija	Da		Da + povečanje
Avstrija --> Madžarska		Ne	Da ⁽²⁾
Italija --> Avstrija	Da ⁽¹⁾		Da ⁽¹⁾
Italija --> Hrvaška	Da		Da
Italija --> Madžarska		Ne	Da ⁽²⁾
Hrvaška --> Avstrija	Da ⁽¹⁾		Da ^(1 ali 3)
Hrvaška --> Italija		Ne	Da ^(1 ali 3)
Hrvaška --> Madžarska		Ne	Da ^(2 ali 3)
Madžarska --> Italija		Ne	Da ⁽²⁾
Madžarska --> Avstrija		Ne	Da ^(1 + 2)
Madžarska --> Hrvaška		Ne	Da ⁽²⁾
--> smer toka plina			
(1) prekinljiva prenosna zmogljivost v protitoku (ni fizični prenos)			
(2) pogojni prenos – v primeru izvedbe interkonektorja med Slovenijo in Madžarsko			
(3) pogojni prenos – v primeru izvedbe plinovodnih povezav s projekti na Hrvaškem in/ali projekt IAP			

Tabela 2: Obstoječe in potencialno čezmejno trgovanje in prenos

Slovensko prenosno plinovodno omrežje je del evropskega omrežja za transport plina. Z avstrijskim plinovodnim omrežjem je povezano v Ceršaku pri Mariboru, z italijanskim v Šempetru pri Gorici in s hrvaškim v Rogatcu pri Rogaški Slatini. Slovensko plinovodno omrežje upravlja podjetje PLINOVODI d.o.o.

Slika 3: Shema plinovodnega omrežja z relevantnimi točkami (Vir: PLINOVODI d.o.o.)

2. Čezmejni dostop do skladišč

Slovenija nima lastnih skladišč plina, zato so vse skladiščne zmogljivosti zakupljene v sosednjih državah in za njihovo uporabo nujno potrebujemo dovolj velike čezmejne prenosne zmogljivosti.

Skladišča, ki so dostopna dobaviteljem v Sloveniji:

- Avstrija -> lokaciji Baumgarten in Heidach
- Hrvaška -> lokacija Okoli
- Slovaška -> UNGSF Lab 4

Skupne skladiščne zmogljivosti slovenskih dobaviteljev znašajo okoli 140 milijonov Sm³. Skladišča so pred začetkom hladnega obdobja običajno skoraj ali povsem polna. Kako uspešno lahko dobavitelji z izrabo skladišč nadomestijo izpad katerega izmed svojih dobavnih virov, je odvisno tako od smeri in velikosti izpadlega dobavnega vira kot od razpoložljive dodatne praznilne zmogljivosti skladišč.

Pri odjemu imajo dobavitelji možnost zmanjšanja odjema zemeljskega plina na podlagi prekinljivih dobavnih pogodb z odjemalci in na podlagi prehoda nekaterih odjemalcev na nadomestno gorivo.

3. Dvosmerna zmogljivost

Prenosni plinovodni sistem omogoča dvosmerne pretoke na območju magistralnih plinovodov M1, M1/1, M2, M2/1. Smeri pretokov in pretočno-tlačne razmere se regulirajo s pomočjo merilno-regulacijske opreme v MMRP Ceršak, MMRP Rogatec, MMRP Šempeter, RMRP Vodice in RMRP Podlog.

Z nadgradnjo plinovodnega sistema v okviru tekočega investicijskega programa je z letom 2015 vzpostavljena tudi možnost dvosmernega pretoka v plinovodu M3 v smeri Slovenija–Italija preko MMRP Šempeter. KP Ajdovščina omogoča prenos zemeljskega plina v obeh smereh: od Šempetra proti Vodicam ali od Vodic proti Šempetru.

Na mejni točki z Avstrijo je operaterju prenosnega sistema po pridobitvi pozitivnega mnenja avstrijskega pristojnega organa izdana odobritev o izvzetju te mejne točke iz obveznosti zagotavljanja dvosmerne zmogljivosti.

Tretja mejna točka je točka s Hrvaško, ki je šele pred kratkim vstopila v Evropsko unijo. Zaradi tehničnih omejitev se za to točko operaterju prenosnega sistema odobri začasno izvzetje iz obveznosti zagotavljanja dvosmerne zmogljivosti. To izvzetje traja do 31. decembra 2018.